

maa han anbringe et. Naar man altsaa tager, hvad jeg tillader mig at kalde den normale Afstand, Gennemsnitsafstanden 250 Favne, mellem to Fiskerier, vil der kunne anbringes 3 enkelte Ruser, hver med 50 Favne imellem sig, og en Række af 2 eller flere, ja 100 Ruser, om det saa skal være. Det tillades efter Ændringsforslaget Nr. 8. Dette mener jeg efter mit personlige Kendskab til disse Forhold er aldeles forkasteligt — jeg kan ikke bruge et mildere Udtryk, for det er det. Jeg beklager — men det er en Kendsgerning, som jeg indrømmer —, at det er det samme Forslag, som Aalegaardskommissionen har stillet. Det er blevet udtalt, at dette Forslag er fremkommet som et Kompromis, og det er ogsaa mig bekendt, men det har været et meget uheldigt Kompromis. Man kan anføre, at en Del af dem, der have været med til dette Kompromis, forlængst ere gaaede meget længere til den anden Side, men da turde det maaske være berettiget for andre, som muligvis ogsaa have stemt for det, at gaa i modsat Retning og være mere varsomme. Dersom dette Ændringsforslag under Nr. 8 bliver Lov, vil det faa meget uheldige, for ikke at sige ødelæggende, Følger for de bestaaende Fiskerier, og jeg kan ikke tænke mig, at dette høje Ting virkelig vil være med til at gøre det muligt, thi det er som sagt en Kendsgerning, at denne saakaldte Aalegaardsret har været tilsikret de besiddende ved Lov siden Kristian den Femtes danske Lov, det er altsaa i det mindste i 224 Aar. Og det er en Kendsgerning, at saadant Fiskeri i mangfoldige Tilfælde er solgt og bortskødet, ganske paa samme Maade som der handles med fast Ejendom. Det vilde da se mærkeligt ud, om de Folk, der i god Tro til, at et Skøde er mere end et Stykke Papir, at det er noget, der duer, noget, som gør, at man kan faa Lov til at beholde det, man har, skulde opleve, at de vel have Papiret, men det er ingen Ting værd. Jeg vil til det sidste haabe paa, at det ikke sker. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at Ændringsforslag Nr. 8 er, jeg kunde fristes til at sige betydeligt bedre, for ikke at sige udmærket i Forhold til Regeringens Forslag, hvad angaar § 6. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at Regeringens Forslag er aldeles ødelæggende for Ejendomsfiskeriet; i hvert Fald paa visse Punkter, hvor dets Konsekvenser i deres Helhed kunne gennemføres, vil et Ejendomsfiskeri intet være værd. Men, som sagt, selv med de Ændringer, som

ere foreslaaede under Nr. 8, vil Forslaget være et betydeligt Indgreb, og vi have derfor stillet os noget anderledes i den Henseende i Ændringsforslag Nr. 9. Dette gaar ganske simpelt ud paa, at vi ikke ville tillade disse Ruser mellem to Fiskerier, idet vi, som sagt, gaa ud fra den Regel, at det kan ikke nytte, at Fiskeriejeren har Fiskeredskaber staaende inde ved Land, naar der ingen Aal kan komme ind til dem. Naar der for hver 50 Favne i Løbet kan lægges en Ruse, gad jeg nok se, hvor mange Aal Fiskeriejeren da vil faa. I 6te Stykke, saaledes som vi have foreslaaet det, lyder det saaledes, at „udfor Aalegaarden maa saadanne Redskaber ikke udsættes nærmere det ifølge det foranstaaende fredede Areal end 50 Favne“, og saa staar der i syvende Stykke, „naar saadanne Redskaber udsættes, skulde de derhos anbringes i lige Linie med Aalegaardens Forlængelse og altsaa i samme Kompasseretning som den, samt med Fangeaabningen vendt imod Land“. Derved er det muligt for den fri Fisker, naar han bygger en Aalegaard, at faa sine Redskaber satte ud paa samme Sted og i samme Retning som Stadeejeren, men ganske vist kun i samme Retning. Bygger en Stadeer sit Fiskeri ud, kan den fri Fisker, naar han kun gaar udefter, bygge i samme Retning. Han har altsaa i Virkeligheden efter mit Skøn al den Retlighed, han paa nogen Maade bør have. Og jeg gentager det: at fiske inde mellem Aalestaderne er urimeligt; dersom det var rimeligt, at der blev fisket der, vilde jo de nuværende Fiskeriere selv sætte Redskaber ud, men det gøre de fornuftigvis ikke; det er noget, Erfaringen viser, at man skader sig selv paa den Maade, og det er der jo ingen, der har Ejendom, som agter at gøre. — Det er det væsentligste af det, de to Ændringsforslag adskille sig i. Jeg skal som sagt paa det Mindretals Vegne, der har stillet Ændringsforslag Nr. 9, meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at Retfærdigheden er naaet derved, thi jeg vil indrømme, at der kan være nogen Uklarhed ved Fortolkningen af den bestaaende Fiskerilovs § 3. Dette, at der kan siges, at andre maa anbringe Ruser i en saadan Nærhed, at de ikke skade det bestaaende Fiskeri, det kan fortolkes; men jeg hævder, at det efter mit Skøn aldrig vil kunne fortolkes saaledes, at der kunde gives Tilladelse til at anbringe Ruser paa den Maade, i en saadan Nærhed og i saadan Afstand fra hin-